

OKRESNÁ PROKURATÚRA TRNAVA
Vajanského 22, 918 67 Trnava 1

Číslo: 2 Pv 49/19/2207-21
EEČ: 2-21-1825-2019

Trnava 19.11.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

1. dňa 25.novembra.1996 v XXXXX, v presne neustálenom čase, vystupujúc ako súkromný podnikateľ s označením XXXXX - XXXXX pod zámienkou prenájmu bytu vylákal od poškodeného menom XXXXX, nar. XXXXX finančné prostriedky vo výške 42 000-Sk (1394,14 €) tým spôsobom, že pred poškodeným predstieral oprávnenie prenajať trojizbový byt č. 32 na XXXXX ulici 8 v XXXXX, na základe čoho uzavrel s poškodeným zmluvu o nájme bytu, ktorého majiteľom bol XXXXX, na obdobie od 01.12.1996 do 31.05.1997 so súhrnnou výškou nájomného 42 000,- Sk (1 394,14,- Eur), ktorú peňažnú sumu od poškodeného aj prevzal, pričom na uzatvorenie takejto zmluvy nemal oprávnenie, byt prenajal bez vedomia a súhlasu vlastníka predmetného bytu a svojím konaním tak poškodenému XXXXX spôsobil škodu vo výške 1 394,14 € (42 000,- Sk),

2. dňa 31.januára 1997 v XXXXX v presne neustálenom čase, pod zámienkou prenájmu bytu vylákal od poškodenej XXXXX nar. XXXXX, v súčasnej dobe XXXXX, finančné prostriedky vo výške 30 000-Sk (995,82 €) tým spôsobom, že pred

poškodenou predstieral oprávnenie prenajať trojizbový byt na XXXXX ulici 4 v XXXXX, na základe čoho uzavrel s poškodenou zmluvu o nájme bytu, ktorého majiteľom bol XXXXX, na obdobie od 01.02.1997 do 31.07.1997 so súhrnnou výškou nájomného 30 000,- Sk (995,82 €), ktorú peňažnú sumu od poškodenej aj prevzal, pričom na uzatvorenie takejto zmluvy nemal oprávnenie, byt prenajal bez vedomia a súhlasu vlastníka predmetného bytu a svojím konaním tak poškodenej XXXXX spôsobil škodu vo výške 995,82 € (30 000,- Sk),

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa PZ vtedajšieho Okresného úradu vyšetrovania XXXXX ČVS:OÚV-XXXXX zo dňa 12.02.1999, bolo podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 vznesené obvinenie XXXXX, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v súčasnosti právne kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti predmetného uznesenia.

Uznesením vyšetrovateľa PZ Okresného úradu vyšetrovania XXXXX ČVS:OÚV-XXXXX zo dňa 10.04.1999, bolo podľa § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 trestné stíhanie voči obvinenému XXXXX prerušené z dôvodu, že pre neprítomnosť obvineného nebolo možné vec náležite objasniť, pričom uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní voči obvinenému bolo vydané vyšetrovateľom odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX až dňa 24.09.2019, nakoľko dôvod na prerušenie trestného stíhania pominul a pobyt obvineného sa podarilo vypátrať.

V priebehu prípravného konania boli v predmetnej trestnej veci vypočutí obvinený XXXXX, svedkovia – poškodení XXXXX, rod. XXXXX, XXXXX, svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX a vyšetrovateľ PZ do spisového materiálu zabezpečil dotknuté zmluvy o nájme bytov uzavreté medzi obvineným a poškodenými, písomné potvrdenia o úhrade nájomného zo strany poškodených, nájomné zmluvy k bytom, ktoré uzavreli manželia XXXXX a XXXXX s obvineným ako nájomcom, inzerát ponúkajúci prenájom bytu a ďalšie listinné dôkazy.

Obvinený XXXXX potom, čo bol dňa 25.08.2019 zatknutý príslušníkmi PZ na podklade príkazu na zatknutie, vydaného sudcom pre prípravne konanie Okresného súdu XXXXX dňa 07.07.1999, sp. zn. XXXXX, a následne dňa 26.08.2019 predvedený pred sudcu pre prípravne konanie Okresného súdu v XXXXX, v rámci svojho výsluchu pred sudcom pre prípravne konanie vo vzťahu ku skutkom, ktoré sú mu kladené za vinu, a ktoré sú špecifikované v uznesení o vznesení obvinenia uviedol, že si je vedomý toho, že uvedené skutky spáchal, a tieto sa stali tak, ako je to uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Inej trestnej činnosti sa od spáchania uvedených skutkov už nikdy nedopustil. V rámci svojho výsluchu zo dňa 02.10.2019

obvinený do zápisnice pred vyšetrovateľom PZ ďalej vypovedal, že od roku 1999 do roku 2001 podnikal v Bratislave spolu s kamarátom. Potom asi v roku 2001 odišiel bývať do Prahy. Približne v roku 2005 sa vrátil naspäť na Slovensko, kde žil na viacerých miestach. Počas tohto obdobia, až do svojho zadržania nebol zamestnaný a žil zo svojich úspor. Skutky sa stali tak, ako je to uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, no na bližšie okolnosti si kvôli časovému odstupu 20 rokov už nespomína. Myslí si, že predmetné byty si on dlhodobo prenajal. V tom čase mal v pláne založiť nejakú agentúru, ktorá by sa prenájmom bytov venovala, a on na živnosť pod svojím menom už takéto aktivity vyvíjal. Teda vedel o klientoch, ktorí mali byť na prenájom a videl inzeráty ľudí, ktorí nehnuteľnosti zháňali. Za províziu dal on týmto ľuďom dokopy a prenájom sa zrealizoval. Z akého dôvodu si však sám prenajal byt od pána XXXXX, a následne ho prenajal pánovi XXXXX, ktorého meno by si už dnes ani nepamätal, obvinený uviesť nevedel. Obvinený ďalej uviedol, že on samotný v týchto bytoch nikdy nebýval a len sa domnieva, že prenájmom bytov poškodeným chcel získať finančné prostriedky tým spôsobom, že si prenajal nehnuteľnosti za nižšiu sumu a bez súhlasu vlastníka ich dal ďalej do prenájmu ďalšej osobe za sumu vyššiu. Pamätá si však, že pánovi XXXXX dal do prenájmu byt na XXXXX ulici a pani XXXXX na ulici XXXXX. Čo urobil s peniazmi, ktoré prevzal od poškodených obvinený uviesť nevedel, no v prípade, že sa mu podarí zamestnať sa bude snažiť jednému aj druhému poškodenému finančné prostriedky vrátiť, za predpokladu, že sa mu poškodených podarí vypátrať.

Svedkyňa – poškodená XXXXX rod. XXXXX bola v predmetnej trestnej veci vypočutá v prípravnom konaní v dňoch 31.03.1999 a 03.10.2019. V rámci týchto výsluchov poškodená uviedla, ako si začiatkom roku 1997 hľadala bývanie a v novinách XXXXX narazila na inzerát, v ktorom ponúkali na prenájom trojizbový byt v XXXXX na ulici XXXXX č. 4, pričom pri inzeráte bolo uvedené len telefónne číslo. Osoba, ktorá jej telefón zodvihla sa jej predstavila ako XXXXX. S týmto sa dohodla na osobnom stretnutí v XXXXX a na obhliadke bytu. Byt sa jej pozdával, a tak sa rozhodla, že si ho zoberie do prenájmu. Poškodená si jednoznačne spomínala na to, že pri prehliadke toho bytu sa pán XXXXX prezentoval ako majiteľ bytu a dokonca jej aj ukázal nejakú zmluvu, z ktorej vyplývalo jeho užívacie právo k bytu. Dohodli sa teda na prenájme bytu, a to v období od 01.02.1997 do 31.07.1997 s tým, že výška mesačného nájmu bude 4000,- Sk (132,78,- Eur) a navyše jednorázovo zaplatí za užívanie zariadenia bytu 6000,- Sk (199,16,- Eur). Pri podpise pánovi XXXXX teda odovzdala celkovú sumu vo výške 30.000,- Sk (995,82,- Eur), čo zodpovedalo 6 mesačnému nájmu a poplatku za užívanie zariadenia bytu. Na detaily zmluvy si poškodená spomenúť nevedela, no je si istá, že pán XXXXX sa prezentoval ako majiteľ bytu. Po podpise zmluvy jej pán XXXXX odovzdal kľúče od bytu a vchodu. Do bytu sa presťahovala dňa 01.02.1997, pričom dňa 06.02.1997, do predmetného bytu prišiel pán XXXXX, ktorý, ako to nakoniec vysvitlo bol skutočným majiteľom bytu a pánovi XXXXX nedal súhlas na to, aby jej jeho byt prenajal. Na základe týchto skutočností musela poškodená byt na XXXXX ulici opustiť. S pánom XXXXX sa jej viac skontaktovať nepodarilo.

Svedok – poškodený XXXXX, ktorý bol ku skutku vypočutý dňa 10.03.1999 za prítomnosti tlmočníka okrem iného uviedol, že je kórejským štátnym občanom a na Slovensku má trvalý pobyt od roku 1996, kedy na Slovensko prišiel ako misionár Evanjelickej cirkvi metodistickej. Prostredníctvom inzerátu v novinách sa dozvedel, že v XXXXX na ulici XXXXX č. 8 niekto prenajíma byt. Na tento inzerát sa telefonicky

ozval, pričom telefón mu zodvihla osoba, ktorá sa predstavila ako XXXXX. Dohodli sa teda na stretnutí a dňa 25.11.1996 sa aj v stretli v Jednote v XXXXX. Dohodli sa na prenájme, a na tomto mieste došlo aj k podpisu zmluvy. Od pána XXXXX si podľa zmluvy predmetný byt prenajal na obdobie od 01.12.1996 do 31.05.1997, teda na obdobie šiestich mesiacov, a to za celkovú sumu 42.000,- Sk (1.394,14,- Eur), ktoré ešte v ten deň pánovi XXXXX vyplatil. Pán XXXXX mu vtedy na mieste ešte uviedol, že byt patrí pánovi XXXXX, ktorý ponúka byt na prenájom prostredníctvom ich agentúry. Poškodený bol teda v tom, že majiteľ bytu o prenájme vie a s týmto súhlasí. Predmetný byt začal poškodený užívať až dňa 15.12.1996, pretože sa nevedel skontaktovať s pánom XXXXX, ktorý mu mal odovzdať kľúče od bytu. Dňa 18.01.1997 však do bytu prišiel pán XXXXX, ktorý poškodenému uviedol, že pán XXXXX mal od neho predmetný byt v prenájme do 15.01.1997. Z bytu nakoniec odísť nemusel, pretože sa na prenájme bytu dohodol s majiteľom pánom XXXXX, ktorému riadne zaplatil a v jeho byte nakoniec ostal až do októbra 1998. S pánom XXXXX sa mu už po týchto udalostiach viac spojiť nepodarilo.

Svedok XXXXX v predmetnej trestnej veci vypovedal dňa 08.04.1999, pričom ku skutku okrem iného uviedol, že je majiteľom trojizbového bytu na ulici XXXXX č. 4 v XXXXX, sám však býva v rodinnom dome v XXXXX na ulici XXXXX č. 26. Začiatkom roku augusta 1996 dal novín XXXXX inzerát, že predmetný byt prenajme. Na inzerát sa mu telefonicky ozval pán XXXXX. Dohodli sa na stretnutí a obhliadke bytu. Pán XXXXX prejavil záujem o prenájom bytu. Dohodli sa teda na podmienkach prenajatia bytu a o tomto spísali dňa 09.09.1996 zmluvu o prenájme bytu XXXXX na obdobie od 10.10.1996 do 31.08.1997. XXXXX mu mal za byt platiť vždy mesiac vopred sumu vo výške 5000,- Sk (165,97,- Eur) na jeho účet vedený v Slovenskej sporiteľni. Dňa 06.02.1997 mu niekto z nájomníkov oznámil, že do jeho bytu sa sťahuje nejaká pani s deťmi, a preto sa toho dňa večer okolo 18.00 hod vo svojom byte zastavil a videl, že dvere do jeho bytu sú pootvorené a nejaká pani sa tam práve sťahovala. Po komunikácii s ňou vysvitlo, že byt jej prenajal pán XXXXX, ktorý však na to nemal jeho súhlas, o čom tu pani aj poučil. Tej pani ponúkol, že v byte môže ostať za podmienky, že zaplatí, no nakoniec sa nedohodli, keďže pani nemala peniaze, pretože pánovi XXXXX už zaplatila 30.000,- Sk (995,82,- Eur), a tak jej prikázal aby z bytu odišla. Na záver výsluchu svedok uviedol, že v prípade predmetného bytu ide o družstevný byt a svedok ho prenajal na základe ústneho súhlasu pracovníka družstva, ktorého meno svedok uviesť nevedel.

Svedok XXXXX dňa 11.03.1999 do zápisnice o výsluchu svedka ku skutku okrem iného uviedol, že v roku 1996, niekedy v októbri si dal do novín inzerát, že prenajme svoj trojizbový družstevný byt na ulici XXXXX č. 8 v XXXXX, ktorý je jeho majetkom. Na inzerát sa mu asi za dva týždne ozval pán XXXXX zo XXXXX. Povedal mu, že tento byt si chce prenajať pre seba a svoju priateľku, pretože sa ide ženiť. O tom, že by byt chcel prenajímať tretím osobám nepadlo ani slovo, a keby aj áno svedok uviedol, že by s týmto nesúhlasil. Dohodli sa na dobe nájmu od 01.11.1996 do 31.01.1997, a na mesačnom nájme vo výške 2000,- Sk (66,39,- Eur). Asi po mesiaci sa mu ozvali ostatní majitelia bytov a sťažovali sa mu, že komu to byt prenajal, že tam bývajú nejakí Kórejci. Po tejto informácii to svedok išiel na miesto preveriť. Otvorili mu nejakí Kórejci, ktorí mu ukázali nájomnú zmluvu uzatvorenú medzi pánom XXXXX ako nájomcom, a pánom XXXXX ako majiteľom bytu. Pánovi XXXXX oznámil, že byt patrí jemu, a že v ňom môžu ostať do 31.01.1997, a potom sa dohodnú. S týmto oni súhlasili a po 31.01.1997 mu riadne zaplatili a v byte ostali

bývať. Svedok ešte dodal, že pán XXXXX mu vtedy, keď sa stretli prvý krát ukázal dokumenty bytového družstva, podľa ktorých XXXXX mal súhlas bytového družstva na prenájom jeho bytu, no tieto dokumenty boli falošné.

Svedok XXXXX vypovedal ku skutku dňa 08.04.1999, pričom pred vyšetrovateľom PZ do zápisnice o výsluchu svedka okrem iného uviedol, že od 01.01.1994 bol zamestnaný ako riaditeľ bytového družstva v XXXXX so sídlom XXXXX č. 26. Páni XXXXX a XXXXX podľa svedka nie sú majiteľmi bytov ale len ich užívatelia a v prípade, že chcú byť dočasne prenajať inej osobe je podľa stanov družstva potrebné, aby o tejto skutočnosti písomne informovali družstvo. Pán XXXXX tak aj urobil, o čom svedok predložil rozhodnutie družstva o dočasnom prenechaní bytu na ulici XXXXX č. 8 v XXXXX, pánovi XXXXX. Zo strany pána XXXXX tak urobené nebolo, čo je porušením vnútorných predpisov družstva.

Z listinných dôkazov, ktoré do spisu zabezpečil vyšetrovateľ PZ vyplýva, že medzi pánom XXXXX XXXXX ako nájomcom a agentúrou XXXXX – XXXXX ako prenajímateľom, bola uzatvorená zmluva o nájme zo dňa 25.11.1996 v zmysle § 663 a násl. Občianskeho zákonníka, ktorej predmetom bol prenájom bytu na ulici XXXXX č. 8 v XXXXX. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je ďalej dohoda o prenechaní bytu na dočasne užívanie medzi XXXXX a bytovým družstvom XXXXX, v prospech obvineného XXXXX, zmluva o prenájme bytu zo dňa 31.01.1997 uzatvorená medzi XXXXX a XXXXX, ktorej predmetom je prenájom trojizbového bytu na ulici XXXXX č. 4 v XXXXX, príjmové pokladničné doklady, preukazujúce, že poškodení zaplatili obvinenému sumy uvedené v skutkovej vete, úmrtné listy svedkov XXXXX správy na obvineného ako aj ďalšie listinné dôkazy preukazujúce, že skutky sa stali tak, ako je uvedené vyššie. Z odpisu registra trestov a lustrácií na obvineného XXXXX je zrejmé, že obvinený nebol doposiaľ súdne trestaný, nebolo voči nemu vedené iné trestné stíhanie a bol iba jedenkrát postihnutý za spáchanie priestupku proti verejnému poriadku blokovou pokutou 33 € a to dňa 25.08.2019.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa

ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatelia priaznivejší.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatelia je jeho závažnosť nepatrná.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu, a po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku som dospel k záveru, že je nepochybné, že skutky, pre ktoré bolo XXXXX uznesením vyšetrovateľa PZ Okresného úradu vyšetrovania XXXXX ČVS:OÚV-XXXXX zo dňa 12.02.1999 podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005 vznesené obvinenie sa stali tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a že tieto skutky spáchal práve obvinený, ktorý sa k ich spáchaniu v plnej miere priznal, pričom toto jeho priznanie korešponduje s ostatnými dôkazmi vykonanými v priebehu prípravného konania, o pravdivosti a vierohodnosti jeho výpovede nie sú dôvodné pochybnosti. Obvineného usvedčujú zo spáchania skutkov svojimi výpoveďami obidvaja poškodení i svedkovia, ktorých výsluchy a skutočnosti z nich vyplývajúce potvrdzujú a dopĺňajú doložené listinné dôkazy.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, s poukazom na znenie ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona uvádzam, že pre právnu kvalifikáciu skutku sa primárne aplikuje zákon účinný v čase spáchania činu, v posudzovanom prípade zákon. č. 140/1961 Zb. Podľa zákona, ktorý vstúpil do platnosti a účinnosti neskôr sa konanie skutok posudzuje len v prípade, že je to pre páchatelia priaznivejšie. Vo všeobecnosti možno uviesť, že za priaznivejší možno považovať ten zákon, v prípade aplikácie ktorého je možné pre páchatelia dosiahnuť priaznivejší výsledok v podobe nižšieho trestu, prípadne úplnú beztrestnosť. Právna kvalifikácia skutkov, pre ktoré bolo v tejto trestnej veci obvinenému vznesené obvinenie, sa pre obvineného javí byť priaznivejšia v prípade, že jeho konanie bude posúdené podľa neskoršieho zákona, a to s prihliadnutím na výšku trestnej sadzby a jeho kvalifikáciu v základnej skutkovej podstate, kedy sa, konanie obvineného právne kvalifikuje ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Trestný zákon pri všetkých prečinoch okrem skúmania, či boli naplnené formálne znaky toho ktorého trestného činu ustanovuje orgánom činným v trestnom konaní povinnosť skúmať takzvaný materiálny kolektív, ktorý vyjadruje závažnosť spáchaného prečinu a v prípade, že je závažnosť spáchaného prečinu nepatrná, nejde o prečin, a teda ani o trestný čin ako taký. Pri posudzovaní závažnosti prečinu je potrebné vychádzať z taxatívne vymedzených okolností, po komplexnom vyhodnotení ktorých možno zodpovedne uvažovať o tom, či spáchaný skutok dosahuje závažnosť vyššiu ako nepatrnú. Týmito okolnosťami sú spôsob spáchania skutku a jeho následky, okolnosti za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia a pohnútky. Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Pri určení závažnosti prečinu ako merateľného kritéria materiálneho znaku sa vychádza z toho, že materiálny korektív je súborom viacerých

skutočností, ktoré treba v každom jednotlivom prípade zvážiť ako jeden celok, aj keď v tom ktorom prípade môže byť pomer, s ktorým sa prihliada na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah medzi nimi, rôzny. Stupeň závažnosti nemožno konkrétne vyjadriť a je len na zvážení príslušného orgánu činného v trestnom konaní, ako všetky zákonom určené okolnosti vymedzujúce závažnosť prečinu bude posudzovať.

Po celkovom zhodnotení uvedených taxatívne stanovených okolností a skutkových zistení mám za to, že závažnosť skutkov, ktoré sú predmetom trestného stíhania a ktorých sa dopustil obvinený je iba nepatrná. Stíhané protiprávne konanie obvineného predstavuje excés z medzí inak ním riadne vedeného života, keďže obvinený nebol doposiaľ súdne trestaný, neviedlo sa proti jeho osobe iné trestné konanie a až do augusta 2019 nikdy nebol sankcionovaný za priestupok. Nepatrnú závažnosť spáchaných prečinov výrazne umocňuje skutočnosť, že od spáchania skutkov uplynulo viac ako 22 rokov a 9 mesiacov. Na tomto mieste možno poukázať na to, že hoci konštantná judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a tiež súdov nižších stupňov neumožňuje ako samostatný dôvod na zastavenie trestného stíhania v zmysle § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s prihliadnutím na § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku uplatniť neprimeranú dĺžku trestného konania, túto okolnosť je nevyhnutné premietnuť do posudzovania závažnosti spáchaného prečinu. Značný časový odstup od spáchania stíhaných skutkov, ako tomu je i v danom prípade, podstatným spôsobom znižuje záujem spoločnosti na potrestaní páchatel'a činu, a podľa súdnej praxe môže byť dôvodom na mimoriadne zníženie ukladaného trestu a analogicky aj na uplatnenie materiálneho korektívu vo forme významného zníženia - zoslabenia stupňa závažnosti skutku. Poškodeným vznikla konaním obvineného len malá škoda a preto následok činu nebol závažný a vzhľadom na odstup času je v podstate zanedbateľný. Aj keď medzi okolnosti, ktoré determinujú stupeň závažnosti spáchaného prečinu nepatria podľa § 10 ods. 2 okolnosti vzťahujúce sa na osobu páchatel'a, tieto majú nepochybne vplyv na posudzovanie toho či trestanie a kriminalizovanie páchatel'a, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný, nie je voči nemu vedené iné trestné stíhanie a nebol postihovaný za spáchanie priestupkov, v prípade prečinov spáchaných pred dvadsiatimi dvoma rokmi, nie je v rozpore s účelom trestania vymedzenom v § 34 ods.1 Trestného zákona.

Obvinený teda svojím konaním naplnil všetky formálne znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, no jeho skutky nedosahujú zákonom predpokladaný stupeň závažnosti, v dôsledku čoho ich nie je možné právne kvalifikovať ako trestný čin a pristúpiť k vyvodu trestnej zodpovednosti. Z ustanovenia § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyplýva, že prokurátor obligatórne zastaví trestné stíhanie ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.

Mgr. Martin Bednárík
prokurátor